

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Величка Цанова

при участието на секретаря Пролетка Асенова
в присъствието на прокурора С. Г. Т.
като разгледа докладваното от Величка Цанова Наказателно дело за
възобновяване № 20231000601433 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.422,ал.1, т.5 от НПК.

Постъпило е искане от защитникът на осъдения К. И. И. за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД № 359/23 год. по описа на Окръжен съд-Перник, по което с решение №73 от 27.10.2023 год. е изменена присъда по НОХД № 1511/20 год. на Районен съд-Перник.

Счита, че при разглеждане на делото са възникнали основанията за възобновяване по чл.422,ал.1,т.5 във вр. с чл.348,ал.1,т.1,т.2 и т.3 от НПК, тъй като присъдата и решението са постановени при неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения, а наложеното наказание е явно несправедливо.

Излага доводи, че за да признаят подзащитният му за виновен, двата съдебни състава са се доверили на показанията на полицейските служители, но недоумение буди факта, че той е признат за невиновен по първоначално повдигнатите му обвинения, които са били базирани именно на показанията, дадени от тях, което води до изводи, че по отношение на деянията, реализиращи престъпните състави на чл.325,ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.29,ал.1,б.“б“ от НК и на чл.133,пр.2 във вр. с чл.129,ал.2 във вр. с ал.1 от НК показанията им са приети за недостоверни.

Изтъква, че от мотивите на двете съдилища не става ясно какви са точно доводите за това, но по делото е приложен видеозапис, с лоша картина и кристален звук, който е бил реализиран

при прибиране на мобилния телефон от подзащитният му и неволно превключване на заснемането от фотоснимка на видеоклип. Автентичността на този запис е потвърдена от изготвените експертизи по делото, обясненията на подсъдимия, показанията на баща му, на св. Р. А., разпознаващ молещия се на полицейските служители глас на подсъдимия и от показанията на полицейския служител И. Д., който при предявяване на записа е разпознал гласа на колегата си Р. Ч. с репликата „Мани го, М.“ и на полицейския служител С. М., „уж“ пострадал от подсъдимия, изричащ по адрес на последния комплимент „утепляк“, който впоследствие е приписан като изречен от И. Счита, че от разпита на този свидетел се оказва, че до провеждане на съдебното следствие записа не му е пускан, въпреки че е наличен протокол за разпита му от досъдебното производство, където той изразява съмнение в автентичността му, каквото съмнение са изразили и другите полицейски служители, които по обичаен за полицията начин в съдебно заседание не разпознават гласове на колегите си, а още по-малко собствените си.

Поддържа, че след задържането на И. спрямо него е упражнено интензивно насилие, значително надхвърлящо необходимото, вкл. и от удар с полицейска палка, което полицейските служители отричат и това оборва показанията им, още повече, че упражненото насилие е било напълно излишно, тъй като съпротива от И. не е била оказвана, установено от наличния запис.

Намира за очевидно, че спор между С. М. и И. е възникнал вследствие желанието на последния да снима множеството паркирани полицейски автомобили, което се потвърждава от част от служителите на ОД на МВР-Перник и в този смисъл поддържа, че именно ползването на мобилен телефон, а не полицейско разпореждане е повод за задържането му.

Продължава, че посещението на адреса по същия повод е второ за полицейските екипи, като на първото такова И. даже не е присъствал и липсват данни, че след пристигането му именно той е нарушавал обществения ред и спокойствие и основната част от шума е реализирана от присъстващите музиканти, които са били на мястото доста преди появата на И..

Приема за очевидно, че след първото посещение всички присъстващи тогава не са изпълнили полицейски разпореждания, но дори няма данни те да са санкционирани, което прави невъзможно установяване на вида и обхвата на полицейските разпореждания, лицата, спрямо които са отправени и идентичност на двете посещения. Счита, че броя на полицейските автомобили и на самите полицаи навежда на извода за неудоволствие от повторното посещение, чийто отдушник е станал И..

Всичко това, както и множеството констатирани по него травматични увреждания, според защитата убедително потвърждава тезата, че образуваното наказателно производство не е следствие от прот. И. правно поведение на задържаното лице, а контра мярка от реализиране на правата му за санкциониране на престъпното поведение на служители от системата на МВР.

Обобщава, че внимателния прочит на доказателствата налага извода, че И. не само не е извършил престъпление, но действията му не представляват и административно

нарушение,което води до необходимостта от пълното му оправдаване.

На следващо място релевира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на наказателното производство,които сериозно рефлексират върху изискването за справедлив процес и безпристрастност на органите по разследване и съдебните състави и те представляват абсолютна процесуална предпоставка за отмяна на решението на въззивния съд и на присъдата и връщане на делото на досъдебното производство,както и за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Излага в тази насока,че отсъства собствен анализ на въззивната инстанция върху доказателствената съвкупност и се налага усещането за частичен преразказ на мотивите на присъдата в обхвата единствено на обвинителната теза,поради което счита,че е налице липса на мотиви.Твърди,че състава на съда се е освободил от задължението служебно да обсъди всички налични доказателства с аргумента,че са относими към обвиненията,за които И. е оправдан и липсва протест.

Поддържа също така,че във фазата на досъдебното производство,след предявяване на материалите,с постановление на наблюдаващия прокурор то е спряно,тъй като е било налице приключило административнонаказателно производство за действия на И.,идентични с част от повдигнатите му обвинения.

След спиране на производството е направено искане от наблюдаващия прокурор до Адм.съд-Перник за възобновяване на административнонаказателното производство,което е било уважено,но след това,без да възобнови спряното досъдебно производство,наблюдаващия прокурор е внесъл обвинителен акт.

Счита,че подобно действие влиза в колизия с разпоредбите на НПК,тъй като след спиране на досъдебното производство,то безспорно следва да бъде възобновено ,като се позовава на разпоредбата на чл.242,ал.1 от НПК,която изчерпателно изброява правомощията на прокурора,като алтернативното изброяване на въпросните правомощия сочи,че повдигане на обвинение с обвинителен акт не може да бъде реализирано при спряно производство.В този ред на мисли изтъква,че в хипотезата на спряно производство за подсъдимия ,за неговите защитници е налице очакване за възобновяване на същото или прекратяване,като в първата възможна хипотеза могат да бъдат реализирани процесуални права,насочени към събиране на доказателства или възражения за прекратяване на досъдебното производство.Тези права не биха могли да бъдат упражнени в условията на неизвестност какво се случва със спряното досъдебно производство,като се има предвид и че постановлението за възобновяване на досъдебното производство е от категорията актове,които подлежат и на обжалване.В конкретния случай е реализирано правото на И. да обжалва постановлението за спиране на досъдебното производство и лишаването му от правото да атакува възобновяването,както и да направи искания за събиране на доказателства или да възрази относно продължаване на наказателното производство.Елиминирана е била и възможността за узнаване на отпадане на основанието за спиране на досъдебното производство.

Изтъква, че тези възражения са направени както в разпоредително заседание, така и в хода на съдебните прения, но доводи от първата инстанция не са изложени, а въззивният съд е изложил предположения, оборени в хода на съдебното следствие. Счита, че съдилищата са игнорирали част от установените факти и не са отговорили на направените възражения от защитата, както и не са извършили анализ на цялата доказателствена съвкупност, което също представлява липса на мотиви. В този смисъл в искането си подлага на обстоен анализ събраните по делото доказателства.

На последно място съзира и явна несправедливост на наложеното наказание, като твърди, че липсват каквито и да било доводи защо наказанието е определено именно в размер на четири месеца, липсва обсъждане и на характеристикните данни за И..

С оглед на изложеното моли САС да приеме искането за възобновяване за основателно и да отмени решението и присъдата и оправдае подсъдимия, алтернативно пледира делото да бъде върнато на досъдебна фаза или за ново разглеждане от Районен съд-Перник или решението на въззивния съд да бъде изменено, като се намали размера на наложеното наказание до абсолютния минимум.

В съдебно заседание защитникът на осъденото лице поддържа искането си за възобновяване на наказателното производство по изложените в него съображения, а осъденият се присъединява към казаното от защитникът си.

Прокурорът намира искането за неоснователно, тъй като не са налице предпоставките за възобновяване на наказателното производство.

В последната си дума осъденият поддържа, че не е извършил това деяние и иска делото да се гледа отново, за да излезе истината наяве.

Настоящият съдебен състав, като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на основанията за възобновяване, намери за установено следното:

На 10.06.2018 год. на основание чл.356, ал.1 от НПК е образувано бързо производство № 278/18 год. по описа на Второ РУ-Перник срещу лице, извършило едро хулиганство и оказало съпротива срещу служители на властта.

С постановление от 12.06.2018 год. по пр.пр. № 1455/18 год. по описа на Районна прокуратура-Перник е постановено разследването по досъдебното производство да се извърши по общия ред.

Срокът на разследване е удължаван периодично и са извършвани редица действия по разследването, докато на 30.08.2019 год. К. И. е привлечен в качеството на обвиняем за извършени престъпления по чл.325, ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.29, ал.1, б. "б" от НК и по чл.133, пр.2 във вр. с чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК и по отношение на него е взета мярка за процесуална принуда „Подписка“.

На 16.09.2019 год. разследването е предявено на обвиняемия и защитниците му, които са направили доказателствени искания, част от които са уважени, видно от постановление от 26.09.2019 год. на наблюдаващия прокурор.

На 13.01.2020 год. разследването е предявено отново на обв.И. и защитниците му,които са направили доказателствени искания,оставени без уважение с постановление от 22.01.2020 год. на прокурора.

С постановление от 28.02.2020 год. на наблюдаващия прокурор,наказателното производство е спряно на основание чл.199,чл.244,ал.1,т.1 във вр. с чл.25,ал.1,т.5 от НПК.От мотивната част на същото става ясно,че в хода на разследването е установено,че за същите деяния,които представляват престъпления,обв.И. е наказан по административен ред с НП №22 от 14.06.2028 год. на Началника на Второ РУ на МВР-Перник за извършени нарушения по чл.64,ал.2 и ал.4 от ЗМВР,което постановление е било потвърдено с решение № 636/13.12.2018 год.,постановено по АНД № 1301/2018 год. по описа на Районен съд-Перник,което решение е било потвърдено с решение № 151/18.04.2019 год. ,постановено по КАНД № 154/19 год. по описа на Адм.съд-Перник.

На 25.03.2020 год. прокурора е изготвил предложение за възобновяване на административнонаказателното производство по КАНД № 154/19 год. на Адм.съд-Перник и за отмяна на наказателното постановление.

На 31.03.2020 год. обв.И. е обжалвал пред Районен съд-Перник постановлението за спиране на наказателното производство и с определение от 27.05.2020 год. по ЧНД № 712/20 год. съдът е потвърдил постановлението.

С решение от 16.06.2020 год. по КАНД № 253/20 год. на Адм.съд-Перник е възобновено наказателното производство и наказателното постановление и решенията на съда,с които е потвърдено, са отменени и административнонаказателното производство е прекратено.

На 15.09.2020 год. Районна прокуратура-Перник е внесла в Районен съд-Перник обвинителен акт,по който е образувано НОХД № 1511/20 год.,като обв.К. И. И. е предаден на съд за престъпления по чл.325,ал.5 във вр. с ал.2 във вр. с ал.1 във вр. с чл.29,ал.1,б.“б“ от НК и по чл.133,пр.2 във вр. с чл.129,ал.2 във вр. с ал.1 от НК.

На 09.11.2020 год. е проведено разпоредително заседание,в хода на което съдът е дал възможност на страните да вземат становище по кръга от въпроси по чл.248,ал.1 от НПК,след което е оставил без уважение искането на защитата за прекратяване на съдебното производство поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в предходната фаза на процеса.

Обв.И. е обжалвал определението на съда и с определение №166 от 02.12.2020 год. на Пернишки окръжен съд е прието,че жалбата е неоснователна.

Съдът е изложил съображения,че действително липсва нарочен акт на прокурора за възобновяване на производството,каквото е изискването на чл.245,ал.2 от НПК,но този пропуск не съставлява съществено процесуално нарушение,накърняващо правата на обвиняемия,още повече,че след отпадане на основанието за спиране на производството до внасяне на обвинителния акт в съда не са извършвани никакви действия по разследването.

По отношение на доводите,свързани с накърняване на правото на обвиняемия да прави

искания,бележки и възражения,съдът е отговорил,че в съдебната фаза на процеса страните могат да подновят отправени преди това свои искания или да формулират нови такива,поради което и липсата на нарочен акт за възобновяване на производството не поставя под съмнение валидността на последващото действие по внасяне на обвинителния акт,съответно не опорочава действията на съда по разглеждане на делото.

С присъда №18 по НОХД № 1511/20 год. на Районен съд-Перник,подс.К. И. е признат за виновен в това,че на 10.06.2018 год. в с.Драгичево,на площад „Възраждане“,пред ресторант „Котва“,е извършил непристойни действия,грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото-не изпълнил устни разпореждания на С. Р. М.-ст.полицай в група „Охранителна полиция“ при Второ РУ МВР-Перник,да не нарушава нощната тишина,крещейки,че полицаите са никои,за да му казват какво да прави,както и че от утре може вече да не са на работа,като престъплението представлява опА. рецидив-извършил е същото след като е бил осъждан два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер,като за едно от тях изпълнението на наказанието не е отложено по чл.66 от НК-престъпление по чл.325,ал.5 във вр. с ал.1 във вр. с чл.29,ал.1,б.“б“ от НК,като е оправдан по повдигнатото обвинение по чл.325,ал.2 от НК,а именно:че деянието е съпроводено със съпротива срещу орган на властта,изпълняващ задължения по опазване на обществения ред-при задържането му на основание чл.72,ал.1,т.2 от ЗМВР,крещейки отправил обидни думи и заплахи:“Тъпанари“,“Утепляци“,“Мишки“,“Мърши“,“Боклуци“,“Тъпаци,ще се обадя на кмета на Драгичево“,“Ще ви избием като пилци“,“Ще ви уволня“,“Ще ви заличим“ спрямо полицейски органи от ОДМВР –Перник-С. Р. М.,Р. К. Ч.,И. И. Т.,П. В. Д.,В. П. К.,А. С. А.,М. В. П.,И. И. Д.,Г. А. Г. и З. И. А.,както и ритал с крак вратите на полицейски патрулен автомобил,пречейки на полицейския служител С. Р. М. да го качи в него и ритайки с крака го ударил в областта на дланта на дясната му ръка,поради което и на основание чл.325,ал.5 във вр. с ал.1 във вр. с чл.29,ал.1,б.“б“ от НК и във вр. с чл.54 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година при първоначален строг режим на изтърпяване.

Подс.К. И. е признат за невиновен в това,че на 10.06.2018 год. в с.Драгичево,общ.Перник,в махала „Горно Драгичево“,на площад „Възраждане“,пред ресторант „Котва“,по непредпазливост,чрез нанасяне на удар с крак в областта на дланта на дясната ръка,е причинил средна телесна повреда на С. Р. М.-ст.полицай при Второ РУМВР-Перник,изразяваща се в изкълчване на палеца на дясна ръка,разкъсване на колатералния вътрешен междуставен лигмент на палеца на дясна ръка и подкожен хематом,довело до трайно затруднение на движението на десния горен крайник за период от деветдесет дни-престъпление по чл.133,пр.2 във вр. с чл.129,ал.2 във вр. с ал.1 от НК,поради което и на основание чл.304 от НПК е оправдан напълно по повдигнатото му обвинение.

По въззивна жалба от подсъдимия,чрез защитникът му, е образувано ВНОХД № 359/23 год. на Пернишки окръжен съд,който с решение № 73 от 27.10.2023 год. е изменил присъдата,като е намалил размера на наложеното наказание лишаване от свобода на четири месеца,в която насока е изложил съображения,че наказателното производство е с

прекомерна продължителност от над пет години и затова и най-лекото предвидено в закона наказание се явява несъразмерно тежко, прилагайки разпоредбата на чл.55, ал.1, т.1 от НК.В останалата част присъдата е потвърдена.

Молбата за възобновяване е допустима, тъй като е подадена в срок от легитимирана страни, срещу акт, непроверен по касационен ред.

САС намира за необходимо да изтъкне на първо място, че предмет на проверката за възобновяване е въззивният съдебен акт, а обсъждането на първоинстанционната присъда е в контекста на решението, постановено от въззивния съд.

На следващо място трябва да се посочи, че в това производство съдът е обвързан от посочените основания за възобновяване, като проверката не включва установяването на нови фактически положения и събиране на доказателства, а съдът разглежда делото като инстанция по правото, но не и по фактите.

Наред с горното, САС напомня, че необосноваността не е касационно основание, защото вътрешното убеждение на решаващия съд не може да бъде контролирано, ако не е допусната грешка при неговото формиране и в този смисъл възраженията, които по същество оспорват формираното вътрешно убеждение на решаващите съдилища по фактите, не следва да бъдат проверявани. Процесът на формиране на вътрешното убеждение обаче подлежи на проверка дали е основано на закона и доказателствата по делото и дали е съвкупна оценка на доказателствените материали, въз основа на която почиват изводите на въззивния съд.

В молбата на защитникът на осъденото лице се релевират процесуални нарушения, изразяващи се в липса на постановление за възобновяване на спряно наказателно производство в досъдебната му фаза, непълен анализ на доказателствата и липса на отговор на направените възражения, които приравнява липса на мотиви към първоинстанционната присъда, пренесени и във въззивното решение, както и неправилно приложение на закона. Поддържа се и явна несправедливост на наложеното наказание, представляващи основания за възобновяване на наказателното производство по смисъла на чл.422, ал.1, т.5 във вр. с чл.348, ал.1, т.1-3 от НПК.

САС счита, че решението на въззивния съд по ВНОХД № 359/23 год. на Окръжен съд - Перник страда от недостатък, който реализира основанията за възобновяване по смисъла на чл.422, ал.1, т.5 във вр. с чл.348, ал.1, т.2 от НПК.

Това е така, защото в решението си съдът е насочил вниманието си единствено върху приетите за установени факти, касаещи деянието, за което подсъдимия е признат за виновен от първата инстанция, в която част е и обжалвана от подсъдимия първоинстанционната присъда, като не е подложил на обсъждане обстоятелствата, предмет на обвиненията, за които е оправдан, в която насока е приел, че в тази част присъдата е влязла в сила./стр.6 от решението/.

Горното е в разрез с разпоредбата на чл.314 от НПК относно пределите на въззивната проверка и постановките на ВКС по ТР №5/17 год., който е разгледал въпроса за пределите на тази проверка и за това към кой момент влиза в сила съдебният акт при частично

обжалване.

В този смисъл следва да бъдат цитирани част от тези постановки, според които по силата на чл.314,ал.1 от НПК въззивната инстанция проверява изцяло правилността на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните и има правомощието да отмени или измени присъдата и в необжалваната част и по отношение на лицата, които не са подали жалба, ако има основания за това-арг. от ал.2. Обсъжданата разпоредба е израз на ревизионното начало, характерно за въззивното производство. То се разбира като цялостна проверка на съдебния акт-по отношение на всички основания, вкл. и непосочени от страните, по отношение на целия акт, вкл. в необжалваната му част и спрямо всички лица, вкл. е неподалите жалба и неприсъединили се към нея. От правомощието на въззивния съд служебно да провери изцяло първоинстанционния акт произтича изводът, че исканията и съображенията в жалбата не са обвързващи и не определят пределите на въззивната проверка. Каквито и да са те, съдът е длъжен да изясни обективната истина и да приложи правилно закона, като ограниченията са свързани само със забраната за *reformatio in reius*, което ограничение не означава забрана за въззивната инстанция да провери присъдата и в необжалваната ѝ част, но препятства намесата ѝ когато тя би довела до влошаване на положението на подсъдимия, без наличие на съответни жалба или протест.

Отново там е прието, че при частично обжалване или протестиране присъдата или решението не могат да влязат в сила преди постановяване на въззивния съдебен акт. Изведен е общ принцип, че присъдата или решението влизат в сила, когато са изчерпани процесуалните възможности за контрол върху съответния акт чрез неговото изменение или отмяна. А тези възможности по отношение на въззивния контрол се изчерпват с произнасянето на въззивната инстанция и не могат да бъдат свързани с обхвата на въззивните жалби и протести, както и с необжалвали страни. Няма как тази инстанция да приеме, че присъдата на първия съд е влязла в сила по отношение на една нейна част-отделно деяние на даден подсъдим или по отношение на отделен подсъдим, поради законовото задължение за нейната цялостна проверка, независимо от посочените от обжалвалите и протестирали страни, части и основания.

Като не е изпълнил задължението си да провери изцяло атакуваната присъда, въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, поради което наказателното производство по ВНОХД № 359/23 год. на Окръжен съд-Перник следва да бъде възобновено само на това основание, като се отмени постановеното по него на 27.10.2023 год. решение № 73 и делото се върне за ново разглеждане от друг състав на съда от стадия на съдебното заседание.

РЕШИ:

По изложените съображения и на основание чл.425,ал.1,т.1 от НПК Софийски апелативен съд

Р Е Ш И :

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по ВНОХД № 359/23 год. по описа на Окръжен съд-Перник.

ОТМЕНЯВА решение №73, постановено на 27.10.2023 год. по ВНОХД № 359/23 год. на Окръжен съд-Перник и връща делото за ново разглеждане от друг състав на съда от стадия на съдебното заседание.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____